

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobce: **V. B.**, zast. JUDr. Radkem Navrátilem, advokátem, se sídlem Rooseveltova 6/8, Brno, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 12. 5. 2014, č. j. 62 Af 11/2013 – 55,

t a k t o :

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozhodnutím Finančního ředitelství v Brně ze dne 10. 12. 2012, č. j. 18989/12-1102-704561, byla zamítnuta odvolání žalobce proti rozhodnutím Finančního úřadu Brno I jako správního orgánu prvního stupně ze dne 10. 1. 2012, č. j. 416930/11/288511701357, č. j. 416973/11/288511701357 a č. j. 416987/11/288511701357, a tato rozhodnutí byla potvrzena. V případě rozhodnutí správního orgánu prvního stupně se jednalo o dodatečné platební výměry na daň z přidané hodnoty, jimiž byla žalobci doměřena daň za 1. čtvrtletí roku 2009 ve výši 33.174 Kč, za 2. čtvrtletí roku 2009 ve výši 37.677 Kč a za 3. čtvrtletí roku 2009 ve výši 44.631 Kč.

[2] Proti rozhodnutí Finančního ředitelství v Brně se žalobce bránil žalobou ze dne 11. 2. 2013, ve které navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení a současně uložil žalovanému povinnost uhradit žalobci náklady řízení. Usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 8. 3. 2013, č. j. 62 Af 11/2013 – 28, byl žalobě přiznán odkladný účinek.

[3] Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 12. 5. 2014, č. j. 62 Af 11/2013 – 55, žalobu zamítl a rozhodl dále, že žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

[4] Proti rozsudku Krajského soudu v Brně se žalobce (dále též „stěžovatel“) bránil kasační stížností ze dne 5. 6. 2014, ve které navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení. Současně navrhl, aby byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek.

[5] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 12. 6. 2014, č. j. 4 Afs 118/2014 – 25, stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě 7 dnů ode dne doručení usnesení zaplatil soudní poplatek za kasační stížnost, který podle položky 19 Sazebníku poplatků (příloha zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „zákon o soudních poplatcích“) činí 5.000 Kč, a dále soudní poplatek za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, který podle položky 20 Sazebníku poplatků činí 1000 Kč, tedy aby zaplatil soudní poplatky v celkové výši 6.000 Kč; současně jej poučil, že nebude-li poplatek za kasační stížnost ve stanovené lhůtě zaplacen, soud řízení zastaví.

[6] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že v projednávané věci byly naplněny podmínky pro zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku za kasační stížnost.

[7] Podle § 47 písm. c) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) „soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon,“ přičemž poznámka pod čarou odkazuje například na zákon o soudních poplatcích. Toto ustanovení je na základě § 120 s. ř. s. třeba přiměřeně užít i pro řízení o kasační stížnosti.

[8] Podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona o soudních poplatcích *„jde-li o poplatek za řízení, vzniká poplatková povinnost podáním kasační stížnosti.“* Podle § 9 odst. 1 téhož zákona *„nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.“*

[9] V projednávané věci nebyl poplatek za kasační stížnost zaplacen současně s jejím podáním, přičemž usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 6. 2014 byl stěžovatel vyzván k jeho zaplacení ve lhůtě 7 dnů ode dne doručení usnesení a současně poučen, že nebude-li poplatek ve stanovené lhůtě zaplacen, soud řízení o jeho kasační stížnosti zastaví. Usnesení bylo doručováno do datové schránky zástupce stěžovatele JUDr. Radka Navrátila, advokáta; současně s výzvou byla stěžovateli zaslána informace o probíhajícím řízení, na kterou zástupce reagoval sdělením vůči soudu ze dne 30. 6. 2014. Z potvrzení o doručení do datové schránky, vztahující se k doručování obou soudních písemností a k nim ve spise připojené, se podává, že tyto byly stěžovateli doručeny přihlášením zástupce do datové schránky dne 26. 6. 2014.

[10] Lhůta k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost podle výzvy soudu proto počala běžet dne 27. 6. 2014 a marně uplynula ve čtvrtek dne 3. 7. 2014, a to v souladu s ustanovením § 40 odst. 1 věta první s. ř. s., podle něhož *„lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek.“* Soudní poplatek však stěžovatelem nebyl v určené lhůtě a ani později až do dne vydání tohoto usnesení zaplacen, přičemž ze sdělení vůči soudu, učiněného v reakci na informaci o probíhajícím řízení, která byla stěžovateli zaslána

pokračování

společně s usnesením ze dne 12. 6. 2014, je zřejmé, že výzva k zaplacení soudního poplatku byla stěžovateli řádně doručena.

[11] Vzhledem k tomu, že poplatek za kasační stížnost nebyl žalobcem jako stěžovatelem v soudem stanovené lhůtě a ani později až do dne vydání tohoto usnesení zaplacen, přičemž stěžovatel byl poučen o následcích takového jednání, Nejvyšší správní soud řízení o jeho kasační stížnosti v souladu s § 47 písm. c) s. ř. s., za použití § 120 s. ř. s. a ve spojení s § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích výrokem I. zastavil.

[12] Nejvyšší správní soud dodává, že zvlášť nerozhodoval o návrhu stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, neboť by to bylo nadbytečné za situace, kdy řízení o kasační stížnosti bylo zastaveno.

[13] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. výrokem II. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť řízení o kasační stížnosti bylo zastaveno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 8. července 2014

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu